

ת"פ 26177/02/14 - מדינת ישראל נגד ר א

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 26177-02-14 מדינת ישראל נ' א

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ר א

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות הבאות:

א. **איומים**, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

ב. **תקיפה סתם כלפי בת זוג**, עבירה לפי סעיף 382(ב)(1) לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן בתאריך 11.2.14 בבוקר, בעת ששהה הנאשם יחד עם בת זוגו (להלן: "המתלוננת") ובנם בן ה-16 (להלן: "הקטין") בבית התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת. במהלך הוויכוח גידף הנאשם את המתלוננת באומרו שהיא "**זבל שבזבלים**" וכי "**ידאג להרוס לה ולילדיה את החיים**", המתלוננת ביקשה מהנאשם כי יעזוב את הבית וצעקה לעברו שהוא לא יפגע בה ובילדיה. בתגובה איים עליה הנאשם באומרו "**עכשיו אני הורג אותך**". בהמשך למתואר תפס הנאשם את ידה של המתלוננת, סובב אותה וכן **חנק אותה בצווארה** תוך שהוא מאיים עליה כי היום הוא יהרוג אותה. או אז התערב הקטין והרחיק את הנאשם מהמתלוננת. המתלוננת נמלטה לחדר, הזמינה את המשטרה וביקשה מהנאשם שיעזוב את הבית בטרם יגיעו השוטרים, אך הנאשם השיב לה "**אין לי מה לצאת, הם גם ככה יעצרו אותי, אבל אל תדאגי כשאני אשתחרר אני אצא ואהרוג אותך**", "**אני אטפל בך**", "**גם אם יהיה לי צו הרחקה זה לא יעזור לך**". בהמשך בתחנת המשטרה, חזר ואמר הנאשם בפני שוטר כי גם אם ייעצר ויורחק אלף פעמים, הדבר לא יעזור שכן המתלוננת צריכה להתנצל בפניו ולעזוב את הבית.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. המאשימה הצהירה כי בכפוף לקבלת תסקיר חיובי, תעתור למאסר שירוצה במידת האפשר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס ואילו ההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה. כמו כן ביקשה ההגנה כי תסקיר שירות המבחן יבחן בין היתר את שאלת ביטול הרשעתו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם, כבן 42, נמצא בזוגיות עם המתלוננת ולהם ארבעה ילדים. עובד מזה 20 שנה כעצמאי, סיים 12 שנות לימוד ושירת בצבא שירות מלא. במהלך מעצרו שולב בקבוצה טיפולית ייעודית בשירות המבחן אשר נמשכה 16 מפגשים, במהלכה שיתף פעולה באופן מלא והגיע באופן סדיר לכל המפגשים. התרשמות שירות המבחן הינה כי הנאשם מגלה יכולת לבחינה עצמית וביקורתית של התנהלותו בקשר הזוגי. הנאשם שיתף בפתיחות בקשייו והחל לגלות מודעות לדפוסי התנהגותו הבעייתית והביע רצון לחזק התמודדותו במצבי דחק. הנאשם והמתלוננת נישאו בשנת 1996 והתגרשו בשנת 2006, אך ממשיכים לקיים מערכת זוגית ולהתגורר תחת קורת גג אחת. עוד התייחס שירות המבחן לצרכיהם של הילדים. מערכת היחסים ביניהם הינה מורכבת ומתאפיינת בחוסר יציבות, קשיי תקשורת, פערים בעמדות הוריות ומחלוקות רבות כשברקע עומדים קשיים כלכליים חריפים. בהתייחסו לעבירה תיאר הנאשם כי המתח הזוגי באותה תקופה היה בשיאו, ובמהלך יכוח עם המתלוננת נקט נגדה באלימות. הנאשם הביע צער ובושה בגין התנהגותו, הכיר באחריותו והביע נכונות לשאת בתוצאות מעשיו. עם סיום השתתפותו בקבוצת הטיפול הופנה הנאשם להמשך טיפול ליחידה לטיפול באלימות במשפחה בעירו והחל בתהליך מיון וקליטה ביחידה לקראת טיפול המשכי. בשיחה עם המתלוננת עלה תיאור דומה של מערכת יחסים מורכבת. המתלוננת התייחסה למקרי האלימות כחריגים שאינם מעידים על דינמיקה זוגית מתמשכת. בנוסף תיארה את רצונה בשיקום המערכת הזוגית בליווי טיפול וציינה כי אינה חוששת מהנאשם. כעת מטופלת במרכז לשלום המשפחה. לאור התרשמות שירות המבחן באשר לנכונותו של הנאשם להמשיך בהליך הטיפול, וכן נוכח היות ההליך הפלילי גורם מטלטל מרתיע ומציב גבול עבורו, בא שירות המבחן בהמלצה לצו מבחן למשך שנה וכן לעונש קונקרטי בדמות של"צ למשך 80 שעות. בנוסף שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם לאור התרשמותם כי הרשעה בפלילים בעיתוי זה עלולה להוות גורם מוסיף מתח ודחק למערכת הזוגית.

ראיות לעונש

5. המתלוננת העידה כי היא והנאשם נישאו בשנת 1996 והתגרשו בשנת 2006, אך לא הפסיקו להתגורר יחד ולמעשה מעולם לא נפרדו. בנוסף העידה כי היא אישה עצמאית ואינה חוששת מהנאשם, באה להעיד על דעת עצמה, מעוניינת להמשיך את התהליך הזוגי עם הנאשם, הוא המפרנס היחיד בבית וחוששת כי הרשעה תפגע בסיכויי לקבלת עבודה. מבקשת לראות את טובת המשפחה.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד נדב רייכמן ותמיר גינדין, לנאשם עבירה אחת משנת 2004 בעבירת סמים. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון. האירוע המתואר בכתב האישום הינו חמור, הנאשם גידף את המתלוננת, במהלך יכוח, איים עליה שיהרוג אותה וחנוק אותה בצווארה והכל בנוכחות אחד הקטינים. המתלוננת נמלטה מהחדר והזמינה משטרה, אך הנאשם המשיך לאיים עליה וגם מסר את הדברים לשוטר בתחנת המשטרה. מאידך, הביאה המאשימה בשיקוליה את עמדת המתלוננת, את העובדה כי ישנם ארבעה קטינים אשר מתגוררים בבית וזקוקים לנוכחות הנאשם בחייהם ולמצב המשפחתי בין הנאשם למתלוננת, אשר מתגוררים יחד ומנהלים מערכת יחסים זוגית. מתחם העונש ההולם הוא החל ממספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל, ואלמלא נסיבותיו המיוחדות של תיק זה, היתה המאשימה עותרת לעונש מאסר בפועל. המלצת שירות המבחן אינה משקפת את חומרת התיק. באשר לביטול הרשעת הנאשם, לא הוצגו מסמכים קונקרטיים המצביעים על פגיעה תעסוקתית עתידית. על כן

עתרה המאשימה שלא לבטל את הרשעתו של הנאשם וכן להשית עליו צו פיקוח, מאסר שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד ליאור פרץ, כתב האישום תוקן משמעותית בשל קשיים ראייתיים. מדובר בנאשם בן 42, אב לארבעה ילדים קטנים אשר זקוקים לנוכחותו. הנאשם הודה, לקח אחריות והביע חרטה, חסך בזמן שיפוטי יקר ובצורך להעיד את המתלוננת. הנאשם שהה במעצר במשך חודש, ולאחר מכן בתנאים מגבילים עוד כארבעה חודשים. הנאשם עבר הליך טיפולי ארוך ומוצלח ואף מעוניין להמשיך את הטיפול גם בעתיד. מדובר באירוע בודד, חד פעמי, אשר אינו ברף הגבוה. המתלוננת מעוניינת בשיקום היחסים עם הנאשם ויש לזכור כי מעורבים גם ילדיהם אשר נפגעו. ניתן ללמוד מהתסקיר כי האירוע התרחש בתקופה לחוצה אשר אינה מאפיינת את חייהם של הנאשם והמתלוננת. באשר לביטול ההרשעה, אמנם הנאשם לא הציג מסמכים, אך הנאשם עובד לא רק כעצמאי אלא גם כקבלן משנה של חברה קבלנית, וכידוע כאשר ניגשים למכרזי עבודה יש להציג גיליון רישום פלילי ואי ביטול ההרשעה תפגע בו בוודאות. העבירה הקודמת שלו התיישנה. ב"כ הנאשם עתר לראות את טובת המשפחה ולאפשר לנאשם ולמתלוננת לשקם את חייהם.

8. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, סיפר כי עבר הליך טיפולי יעיל אשר הקנה לו כלים ובכוונתו להמשיך בטיפול.

דין - סוגיית ההרשעה או ביטולה

9. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לא שוכנעתי כי קיימת עילה בדין לביטול ההרשעה. בסוגיית ההרשעה או ביטולה קבע בית-המשפט העליון (כב' השופט א' שהם) ברע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14) את הדברים הבאים:

"הבקשה דנן, נסובה כולה סביב שאלת הרשעתו של המבקש בעבירות אותן ביצע. נקודת המוצא לדיון בשאלה זו, היא כי יש להרשיע נאשם שאשמתו הוכחה, וכי הימנעות מהרשעה היא בגדר "חריג שבחריגים"... כדברי השופטת ד' דורנר בעניין כתב: "המבחן ללא הרשעה הינו חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי דופן, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה". מטבע הדברים, כל מקרה אשר נדונה בו האפשרות להימנעות מהרשעה הוא מקרה ייחודי, אשר מערב שיקולים כבדי משקל, ובהם האינטרס הציבורי ונסיבותיו האישיות של הנאשם. הכרעה במקרים אלו תיעשה בהתאם למבחנים שנקבעו בהלכת כתב: ראשית, יש לבחון האם סוג העבירה ונסיבותיה מאפשרים להימנע מהרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. שנית, יש לבחון האם הרשעת הנאשם תפגע פגיעה חמורה בשיקומו."

ראו גם ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3), 337 (1997).

10. יישום המבחנים האמורים למקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להסתפק באי הרשעת הנאשם בדין. המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה הואיל וההרשעה עלולה להוות גורם מוסיף מתח ודחק למערכת הזוגית, אינה מקימה עילה בדין לביטול ההרשעה. כמו-כן, מדובר בנאשם אשר הורשע בעבר, בשנת 2004, בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית וסחר בסמים, ונדון לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות למשך 4 חודשים, לצד עונשים נלווים. מדובר בהרשעה שהתיישנה, אך טרם נמחקה. על-

פי רוב סיום ההליך באי-הרשעה שמור למקרים שבהם אין לחובתו של נאשם הרשעות קודמות.

באשר לשאלת מידת הפגיעה בשיקומו של הנאשם, לא שוכנעתי כי הרשעתו של הנאשם בדין תביא לפגיעה חמורה בשיקומו ובהעסקתו. למרות הדברים שמסר הנאשם בעצמו ובאמצעות ב"כ, לא הוצגו מסמכים כלשהם אשר יש בהם כדי לשכנע כי אי ביטול הרשעת הנאשם תפגע פגיעה חמורה בשיקומו. בהקשר זה מן הראוי להדגיש כי נטל הבאת הראיות כדי לבסס טענה בדבר אי-הרשעה מוטל על הטוען, קרי: על ההגנה. במקרה דנן, ההגנה לא עמדה בנטל האמור.

באשר לשאלה אם סוג העבירה ונסיבותיה מאפשרים לוותר על הרשעה, יש להדגיש כי עסקינן בעבירות אלימות במשפחה שהינן עבירות חמורות, אם כי אין במקרה דנן בסוג העבירה ובנסיבותיה כדי להכריע את הכף.

לאור האמור לעיל, העתירה לביטול ההרשעה נדחית.

דין - סוגיית העונש

11. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש של עבודות לתועלת הציבור בהיקף נרחב מזה שהמליץ עליו שירות המבחן לצד עונשים נלווים.

12. במקרה דנן כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

קביעת מתחם העונש ההולם

13. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

14. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע על ידי ביצוע עבירת התקיפה הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה. הערך שנפגע בעבירת האיומים הינו הזכות לשלוות נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט.

15. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה משמעותית. הנאשם איים בפגיעה בחייה של המתלוננת בביתה - מבצרה, ולאחר מכן אף תקף אותה וחנק אותה תוך שהוא ממשיך ומאיים על חייה, וזאת בנוכחות בנם המשותף, קטין, אשר נחלץ לעזרת המתלוננת והפריד בין השניים. הנאשם לא חדל מאיומיו גם לאחר שהמתלוננת הזעיקה את המשטרה וביקשה ממנו לעזוב את הבית. הנאשם סרב לעזוב את המקום ובהמשך חזר גם בפני השוטר בתחנת המשטרה על כך שגם צו הרחקה לא ירחיק או יעצור אותו מהמתלוננת.

16. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. ברע"פ 3629/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (5.10.08), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בביצוע חמש עבירות של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, וכן בשתי עבירות איומים. נידון לעונש מאסר בפועל של 9 חודשים ועונשים נלווים.

ב. רע"פ 7720/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.12.11). נאשם, איש חינוך, שהיכה את אשתו וילדיו בהזדמנויות שונות. נידון למאסר על תנאי, צו מבחן למשך 18 חודשים וצו שירות

לתועלת הציבור של 200 שעות.

- ג. בת"פ (פ"ת) 25094-05-10 **מדינת ישראל נ' סיבוני** (1.13.12), הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בת זוגו ובעבירות נוספות כלפיה. הנאשם תקף אותה מספר פעמים, החל בהליך טיפולי, שירות המבחן המליץ על עבודות שירות. נידון ל - 9 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.
- ד. בת"פ (רחובות) 52860-05-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.9.14), הורשע נאשם בביצוע עבירות של תקיפת בן זוג, תקיפה סתם והטרדה באמצעות מתקן בזק. הנאשם הכה את המתלוננת באגרופיו, וכאשר נזעקה למקום אחותו שביקשה לסייע למתלוננת, היכה הנאשם גם אותה. הנאשם צירף תיק נוסף שעניינו הפרעה לשוטר והחזקת סם לצריכה עצמית. נידון במסגרת הסדר טיעון ל - 7 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.
- ה. בת"פ (פ"ת) 16749-11-08 **מדינת ישראל נ' ע' ז' כ'** (6.5.13), הודה נאשם בביצוע עבירות של איומים ותקיפת בת זוג. הנאשם איים על המתלוננת כי יעקור את עיניה, יגרום לה לעזוב את הבית ויקח את ילדיה. כמו כן, תקף את המתלוננת בכך שהפילה ארצה ובעט בה. הנאשם נעדר עבר פלילי. ההליך המשפטי הסתיים באי הרשעת הנאשם בדיון, ונגזר עליו צו של"צ בהיקף של 360 שעות לצד פיצוי.
- ו. בת"פ (פ"ת) 31147-07-10 **מדינת ישראל נ' תשובה** (27.3.12), הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות וחבלה חמורה, הנאשם תקף את המתלוננת כשאחז בראשה וחבל בה ועיקם את ידה השמאלית, המתלוננת נפלה לרצפה וידה נשברה. הנאשם ללא עבר פלילי, עבר תהליך טיפול משמעותי, בית המשפט התרשם כי לא היתה כוונה לגרום לנזק שנגרם, אימץ את המלצת שירות המבחן וגזר של"צ בהיקף של 180 שעות ועונשים נלווים.
- ז. בת"פ (ראשל"צ) 4479/08 **מדינת ישראל נ' אגניה** (8.11.12), הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, איומים והיזק לרכוש במזיד. הנאשם סטר למתלוננת ואיים עליה כי יפגע בה. הנאשם ללא עבר פלילי, הודה במסגרת הסדר טיעון. בית המשפט שקל לקולא את מצבו הרפואי והכלכלי של הנאשם ומצבו הנפשי וכן את לקיחת האחריות וגזר עליו מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים ועונשים נלווים.
- ח. בת"פ (ב"ש) 36495-01-13 **מדינת ישראל נ' חסן** (15.7.14), הורשע נאשם בעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות. הנאשם תקף את רעייתו בכך שסטר על פניה ולאחר מכן הכה אותה באגרופו בפניה. בעקבות מעשיו נגרמה למתלוננת חבלה מתחת לעיניה. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, ללא עבר פלילי, שיתף פעולה עם שירות המבחן, נידון ל- 5 חודשי מאסר על תנאי עונשים נלווים.
- ט. בת"פ (פ"ת) 23623-09-11 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.1.14), הורשע נאשם בשתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות. הנאשם תקף את רעייתו בשתי הזדמנויות בכך שהכה אותה בפניה ובזרועה. הנאשם מתקיים מקצבת נכות, שיתף פעולה עם שירות המבחן והחל בטיפול ייעודי, הודה ולקח אחריות על מעשיו, נידון ל- 4 חודשי מאסר על תנאי ועונשים נלווים.
- י. בת"פ (ראשל"צ) 36338-07-10 **מדינת ישראל נ' ברדוגו** (7.12.11), בוטלה הרשעתו של נאשם אשר הורשע בעבירות איומים ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש. הנאשם

הכניס את המתלוננת בכוח, השליך אותה לעבר הכסא, אחז ברקוטיה ובלסתה ואיים על חייה. הנאשם הודה, שולב בטיפול במסגרת שירות המבחן. בית המשפט קבע כי הרשעתו תביא לפגיעה בשיקומו ובפרנסתו ועל כן ביטל את הרשעתו של הנאשם וגזר צו פיקוח.

17. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנוק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; הנאשם תקף את המתלוננת, תפס את ידה וסובב אותה וכן חנק את המתלוננת בצווארה תוך שהוא מאיים שיהרוג אותה. התערבותו של הקטין, אשר נכח באירוע, היא שגרמה לכך שהנאשם עזב את המתלוננת. אירוע זה היה עשוי להביא לתוצאה חמורה ולפגיעה משמעותית במתלוננת.

ב. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; כעולה מהתסקיר, הקושי הכלכלי בו היו נתונים הנאשם ומשפחתו, כמו גם ההתמודדות עם צרכיהם המיוחדים של הילדים הביאו למתח ביחסים שבין הנאשם למתלוננת אשר הגיעו לכדי הסלמה באירוע המתואר בכתב האישום.

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל - 12 חודשי מאסר בפועל.

סוגיית הסטייה מן המתחם

19. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. השיקול השיקומי הינו בעל משקל משמעותי, לנוכח ההליך הטיפולי שעבר הנאשם כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, ואולם לא עד כדי סטייה מן המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו**; אין ספק כי הטלת עונש קונקרטי על הנאשם תפגע בו ואף במשפחתו, ותקשה עליו לטפל בילדיו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב**; הנאשם הודה במעשיו, נטל אחריות מלאה, הביע צער וחרטה, השתתף בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן ואף מתעתד להמשיך בהליך הטיפולי.

ג. **נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה**; מציאות חייו המורכבת של הנאשם אשר כללה מצב כלכלי קשה יחד עם צרכיהם המיוחדים של ילדיו הביאו ליחסים מתוחים בינו לבין המתלוננת אשר לבסוף הסלימו לכדי המתואר בכתב האישום.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו**; לנאשם הרשעה אחת קודמת בעבירות של החזקת סם שלא לשימוש עצמי וסחר בסמים משנת 2004 אשר התיישנה זה מכבר. בגין עבירות אלו ריצה הנאשם מאסר בפועל בעבודות שירות.

ה. שיקול נוסף לקולא נוגע לכך שהנאשם שהה במעצר במשך תקופה ממשית (11.2.14 עד

10.3.14) ובהמשך אף היה משוחרר בתנאים מגבילים תקופה ארוכה.

ו. שיקול נוסף לקולא נוגע לעמדת המתלוננת בתיק. המתלוננת העידה בבית המשפט בטרם הטיעונים לעונש וביקשה להקל עם הנאשם. ניכר כי המתלוננת לא היתה מפוחדת בעת עדותה והציגה את עמדתה באופן ראוי. סבורני כי יש לתת משקל ממשי לעמדתה.

21. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שמדובר בעבירות חמורות, אשר בנקל יכולות היו להביא לתוצאות קשות וזאת נוכח העובדה כי הנאשם והמתלוננת החליטו לשקם את חייהם יחד ולהמשיך ולהתגורר תחת קורת גג אחת. כן יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם וזאת כדי להרתיע מהפגנת אלימות מילולית ופיסית בכלל וכלפי נשים בפרט.

22. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש להשאיר את הרשעת הנאשם על כנה ולגזור על הנאשם עונש שירות לתועלת הציבור לתקופה ארוכה מזו שהמליץ עליה שירות המבחן לצד עונשים נלווים.

קנס כספי

23. בשל מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם לא מצאתי לנכון להטיל עליו קנס.

סוף דבר

24. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **180 שעות שירות לתועלת הציבור** לפי התוכנית שגיבש עבורו שירות המבחן.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מהיום, על אחת מהעבירות בהן הורשע או כל עבירת אלימות כלפי בת זוג.
- ג. צו מבחן למשך שנה.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז חשוון תשע"ה, 09 נובמבר 2014, בנוכחות הצדדים.